

Бібрські Вісті

Громада – великий чоловік

І.Я. Франко

ГАЗЕТА ГРОМАДИ

м. Бібрка, 14 вересня, 2017 рік, випуск №85 (162)

На черговій сесії Бібрської міської ради

8 вересня 2017 р. відбулося засідання чергової XVII-ї сесії Бібрської міської ради VII демократичного скликання. У порядку денному сесії – зміни до бюджету Бібрської міської ради на 2017 рік, що стосувалися виділення коштів для облаштування (будівництва) території біля спортивного майданчика зі штучним покриттям на території Бібрської ЗОШ I-III ст. ім. Уляни Кравченко, співфінансування реконструкції архітектурно-будівельної частини наявних очисних споруд побутових стоків продуктивністю 700 м³/добу у м.Бібрці. Рада також одногласно проголосувала за виділення коштів на придбання матеріалів для відновлення водопостачання с.Шпильчини, а також за надання десятком нашим мешканцям фінансової допомоги.

Своїм рішенням рада затвердила детальний план території для громадської та житлової забудови по вул. Івана Франка (територія колишнього молокозаводу) в м.Бібрці та надала дозвіл на виготовлення землепорядної документації. Надіємося, що незабаром на цій земельній ділянці виростуть багатоповерхівки, які стануть окрасою нашого міста.

Бібрська міська рада також затвердила проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки для розміщення та подальшої експлуатації автогазозаправного пункту для торгівлі вуглеводневим газом типу СПТБ (пропан-бутан автомобільний) і внесла її до переліку земельних ділянок, права оренди на які підлягають продажу на земельних торгах у формі аукціону. Це буде перший земельний аукціон на території Бібрської міської ради. Сподіваємося, що це тільки початок.

Бібрська міська рада продовжує надавати земельні ділянки учасникам АТО для будівництва та обслуговування житлових будинків, а також для будівництва гаражів. Більшість інших заяв, що стосуються виділення та приватизації земельних ділянок, також отримала позитивні рішення ради.

Секретар Бібрської міської ради Надія Федущак

Двом Півням, які подалися в журналісти: майстер-клас для початківців

Когось тішить, а когось дивує той факт, що два колись поважних чиновники вирішили змінити своє амплуа й податися в журналістику. Дорогі Півні! Усі й так знають ваші справжні імена, тому раджу використовувати бодай криптоніми – наприклад, ОК, ТЧ або якийсь інший варіант ☺)

У журналістиці є певні, так би мовити, заповіді, порушення яких зразу видає початківців. Хочу вам допомогти певними порадами, аби ви відточували свої пера і ще більше тішили нас новими, але вже професійними дописами.

Правило перше. Майже постулат. Фактографічність. Себто опис винятково фактів. А ви? Щось десь назбирали по смітничках і пліткарських форумах - та й зразу до газети. Пояснюю на прикладах:

У пасквілі «Фарбований лис» ви пишете, що Олег Довгаль відмовився виконувати свій громадянський обов'язок, а він на момент публікації вже другий тиждень саме цим і займається (хоча повістки прийшли багатьом). Для підтвердження даю світліну, де він

трохи на іншій броні - не тій, про яку пишете (та ще й розпускаєте якісь смішні плітки). До речі, а ви вже відслужили? Чи, може, їздили волонтерами в зону АТО? Може, ліпили вареники чи відвідували поранених вояків у госпіталі? Будьте патріотами (а не патріотами своїх кишень) – услід за О. Довгалем кроком руш на полігон!

Правило друге. Чесність. Так-так, подібно до руху «Чесно», дорогі наші послідовники цього руху. Що підбило вас оббрехати вдову з двома дітьми-студентами й приписати їй ділянки землі по всій Львівській області? Сестра Олега Довгала - держслужбовець, і її декларація про доходи – у вільному доступі. Нема там тих міфічних ділянок. У психіатрії це називається галюцинації.

Правило третє. Не можна маніпулювати фактами й подавати частину інформації, висмикуючи її з контексту. Ви пишете, що Оксана Довгаль має дві ділянки землі – 1,7 га і 0,36 га, й забуваєте вказати, що це не бібрецькі землі, а пай і поле у с. Ясенові Бродівського району. Так, мої бабця і дід усе життя працювали в колгоспі й заробили цю землю.

Як спадщина, ділянки перейшли татові, а коли тато помер, за заповітом стали моєю власністю. Оформлено право власності в липні 2017 року, тому паю ще нема в декларації. У Бібрці море людей є власниками паїв – за тяжку працю в колгоспах. Не заздріть, бо маєте не до порівняння більше, і не за працю в колгоспі. У Бібрці я не взяла жодної ділянки.

Правило четверте. Не повторюватися, писати зрозуміло. Про ту саму ділянку на Стуса ви пишете аж 3 рази (то на Стуса, то на Бандери, а то десь просто так). Знов галюцинації? А та ділянка насправді ще не є нашою власністю. Тоді бібрчани отримали за чергою близько трьохсот ділянок, і ніхто дивоглядів з того не робив. Хлопці, заздрість – найруйнівніша емоція світу, не робіть собі зла – краще гуляйте по своїх просторах гектарових ділянках і новозбудованих будинках (*колись їх доведеться показати*) і тіштесь, що ніхто поки що вас не чіпає. Наразі від БМР ми маємо у власності тільки ділянку під гараж, як і всі люди, що написали заяви.

Правило п'яте. Математика – то наше все. Люди, котрі будуються (самі, а не за рахунок когось) знають, що зовнішні роботи зі зведення будинку – це близько 30 % відсотків коштів, а внутрішні - 70 %. І хоч будуємося вже восьмий рік, до квітів залишилося дуже багато - 70 %. А ще ви забули вказати дещо з нашої декларації – суми кредитів, які ми брали на будівництво. Не вкрали з бюджету, а взяли кредити. І дотепер платимо. Ось така математика. Опануйте елементарну математику – тоді вже в журналістику. І щодо ділянки в Малих Ланках. Ми збудували хату на батьківській землі, яку покійний В.І.Довгаль заробив за 40-річну працю в колгоспі.

Правило шосте. Дотримуватися жанру. Хлопці Півні! Ну не можна змішувати горіх із капустою. Почали в жанрі казки про Фарбованого лиса, далі – смішне журналістське розслідування з пліткарських форумів, потім – детектив з ділянкою, яка помножилася на три і з гектарами сестри по цілій області, а про нашого сина Владислава взагалі написали фентезі. Фентезі «Якби Владислав був підприємцем». Я була би дуже рада, якби ваші слова колись здійснилися. Але наразі мій син закінчив Фізико-математичний лицей і під час навчання 4 роки мешкав у гуртожитку при цьому закладі й тому жив окремо від нас. Бізнес наш полягав у тому, що ми платили благодійні внески за його навчання і проживання, аби дитина здобула ґрунтовну освіту і, як дехто, не забула в майбутньому теми дипломної роботи. На жаль, бізнесу він не має, хоча...скоро буде мати стипендію, бо став студентом. Стипендія - це великий прибуток ☺ Не переживайте, у декларацію внесемо. Пропонуємо, аби ви хоч раз прийшли на сесію і запропонували написати звернення до ВР з пропозицією про переведення студентів у статус підприємців і стягування з них податків до місцевого бюджету. Це буде реальний дохід! Не те що акциз від проданого алкоголю в деяких ресторанах, власники яких забувають його сплатити☺

Правило шосте. Менше суб'єктивності. Дякую вам, що маєте нас за таких важливих людей. Але не треба аж таких емоційних оцінок давати, а то я опинилася вже мало не в статусі другої леді Бібрки. Я волю радше скромно працювати на розвиток культурного середовища міста як голова депутатської комісії, ніж фігурувати, прости Господи, в «Погляді». Не пірте моє ім'я, ліпше працюйте на свій імідж. А щодо машини Олега Довгала під міською радою, то, на думку багатьох людей, не так вже і зле для міста. Щось-таки і доброго деколи радить. Хто має очі, той бачить. Ну а хто ні, то нема на то ради. ☺

Правило сьоме. Доречні й етичні порівняння. Тут цілком щиро дякую за справді зворушливе фото мого чоловіка. У нас такого нема. Старшокласник тримає радянський прапор. Так, інших прапорів тоді не було. І, до речі, честь тримати це древяно надавали не найгіршим учням. Наше покоління встигло пожити в Радянському союзі, встигло побувати піонерами й комсомольцями. Не знаю жодного випадку в Перемишлянському районі, аби хтось у радянській школі відмовився бути піонером чи комсомольцем. Може, старший із Півників сидів у той час у криївці? Зізнаюся у страшному гріху: я теж була піонеркою. І тисячі таких, як я. Бо всі ми жили за «залізною завісою». Але дехто з нас ще в 1991 році відшукав свою втрачену Батьківщину, а дехто дотепер не може позбутися «совка» в голові і дрейфує в морі радянських стереотипів. Тому паралель із двома прапорами меншою мірою неетична, бо зачіпає ціле покоління, частина якого, не змінившись, стала втраченим. А ви не подумали, що набагато ганебніше тримати прапор партії регіонів у час війни, коли є право вибору, коли через це гинуть наші хлопці?

Правило восьме (неформальне). Не чіпайте вчителів. Хто хоч один день попрацював у школі, знає, що не все так просто. І тепер уже без іронії і сарказму. Я зовсім не бажаю вам заробляти стільки, як учителі, - за ту напружену й виснажливу роботу. Заробляйте більше й бережіть здоров'я.

Остання ремарка – із біблійних афоризмів: **«Хто сіє вітер – пожинає бурю».**

Ми ніколи не зачіпали вас першими. Не переходили на особистості й ваші родини, а тим паче дітей. Будьте людьми - і життя повернеться на краще. Бажаю успіху!

Оксана Довгаль, депутат БМР

Бібрка на перехресті віків Бібрська школа: 70 років у статусі середньої на тлі історичних змін

(Продовження. Початок у попередніх числах газети)

Власне до згаданого вище періоду життя й належить організація в Бібрці школи світського типу, від якої починається історична тяглість шкільництва в місті. У Львівському державному історичному архіві України зберігаються документи, які свідчать про те,

що, починаючи з 1789 р., ведеться переписка між громадою міста й державними інстанціями про відкриття в Бібрці школи. Така школа була відкрита в 1793 році. Вона була двокласна, так звана тривіальна. З 1796 року школа в Бібрці стає трирічною — нормальною. Така школа утримувалась коштами громади.

На початку XIX ст. (1805 р.) в Австрійській імперії був прийнятий новий шкільний закон, який відомий під назвою "Політична устава шкільна" й діяв з деякими поправками до 1873 р.

Відповідно до цього закону школи були трьох типів: тривіальні, школи головні, школи реальні. Школи тривіальні мали бути по селах і містах, де ведуться книги метричні парафіяльні; головні школи — там, де вже школи діяли.

Фотофакт

Виконавчий комітет Бібрської міської ради закупив 3 комплекти дитячих майданчиків, один із яких встановлено силами мешканців у кінці вулиці Шевченка

В окрузі мала бути одна головна школа з чотирма класами і вона мала готувати молодь до шкіл реальних або гімназій. В тривіальних школах були три рівні: підготовчий, перший і другий. Такі школи розміщались в маленьких містечках і містах (з одним вчителем).

У школах головних передбачалось стільки вчителів, скільки класів. Один із вчителів був директором такої школи.

На час запровадження закону про освіту 1805 р. в Бібрці існувала тривіальна школа, яка в 1875 р. стає головною повітовою чотирикласною.

Деяко ширші уявлення про Бібрську школу 70—80-х рр. XIX ст. дають архівні документи та спогади Уляни Кравченко, яка розпочала учительську працю у Бібрці з 1 вересня 1881 р.

В 1870—71 н.р. у школі в Бібрці навчався 81 учень (62 хлопці, 19 дівчат); у 1871—72 н.р.— 72 (відповідно 54 і 18) та у 1872—73 н.р.— 121 (відповідно 69 і 52). При цьому кількість мешканців, що проживали в межах міста (разом із двором) становила 3580 осіб. Отже, відсоток дітей, охоплених навчанням, був невисоким, незважаючи на те, що на виконання державного закону від 14. 12. 1869 р. міністр освіти і віросповідань затвердив 20 серпня 1870 р. порядок охоплення дітей шкільного віку навчанням. Він передбачив обов'язкове навчання дітей віком від 6 до 14 років.

Низький відсоток залучення дітей до школи мав, на нашу думку, декілька причин. Головними з них були: бідність (відсутність належного зимового одягу та взуття), низька свідомість батьків (не бачили потреби в освіті), відсутність належного шкільного приміщення. Так, із інвентарного опису народної школи в Бібрці від 28 лютого 1874 р. видно, що школа складалася з однієї класної кімнати, у якій стояло 12 учнівських лавок (парт), один стіл, одна шафа, одне крісло, один настінний хрест тощо.

Запровадження обов'язкового навчання дітей із шестирічного віку змусило міський магістрат та громаду Бібрки шукати можливість будівництва нового просторішого шкільного будинку. І він був споруджений. Юлія Шнайдер, яка приїхала вчителювати до Бібрки, згадує: "Із Львівсько-заміської округи дістала я декрет із датою 18 серпня 1881 року — на посаду провізоричної вчительки при мішаній школі в повітовому місті Бібрці.../... /З вікон нашої хати (винайнятого помешкання — Т. Ш.) можна було бачити на узгір'ї одинокий, великий новий поверховий дім у невеликому городі. Дзвінок весело відізвався. Громадками дітвору поспішала до того будинку, тож і я, не питаючи прохожих, де школа, просто звертаю хід до нового дому."

(Продовження в наступному числі газети)

Тарас Шах

До уваги вірян

Розклад служб у церкві Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки
Четвер, 14.09

- 08:00 Свята Літургія на всяке прохання

П'ятниця, 15.09

- 08:00 Свята Літургія за упокій заказна

Субота, 16.09

- 08:00 Свята Літургія за упокій
- 19:30 Вечірня

Неділя, 17.09

- 08:30 Свята Літургія
- 10:30 Свята Літургія
- 16:00 Свята Літургія
- 18:00 Жива Вервиця

Для підтримки та збереження

цілісності України!

**У суботу, 16 вересня, о 19:00 в м. Бібрці
(Народний Дім)**

компанія-продюсерський центр «6 Секунд» у рамках Всеукраїнського туру презентує нову концертну програму

«ДОРОГА ДО ХРАМУ»

«За тебе все віддам»

володаря двох «Золотих дисків»

Степана Гіги

За участю заслуженої артистки України – **Квітослави і Юного містера світу Степана Гіги –молодшого**

Замовлення квитків за тел.:

097-90-68-640,

066-084-64-67,

068-68-12-674

Читайте нашу газету в мережі Internet за адресою:

<http://bibrka-rada.gov.ua/informatsiyi-resursy-mista.html>, БІБРСЬКІ ВІСТІ

Засновник:
Бібрська асоціація депутатів
першого демократичного скликання.

Газета "Бібрські вісті"
м. Бібрка, 81229 вул. Торгова, 2
e-mail: bibrskivisti@ukr.net
Регістраційне свідоцтво:
серія ЛВ № 807/60

Розповсюджується безкоштовно

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.
Рукописи не повертаються.
Передрук матеріалів, опублікованих у газеті, дозволяється лише за письмовим погодженням редакції.
За зміст і достовірність статей відповідальність несуть автори.
Редакція не завжди поділяє позиції авторів.
Тираж: 200
Друк самостійно